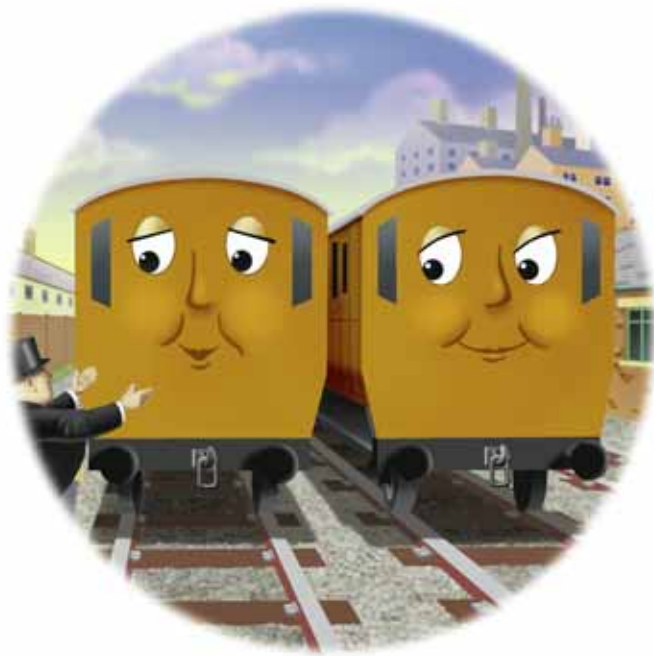

Annie a Clarabel

K VLAKŮM

Tenhle příběh je o Tomášových vagonech Annie a Clarabel. Obě moc rády jezdí po vedlejší trati společně s Tomášem. Ale jednoho dne se jim naskytla příležitost ukázat, že mohu být opravdu užitečné...

Annie a Clarabel byly Tomášovy vagony. Annie mohla vozit pouze cestující, kdežto Clarabel kromě cestujících i zavazadla a průvodčího.

Byly to staré vagony a trochu oprýskané, ale Tomáš je měl moc rád a ony jeho taky.

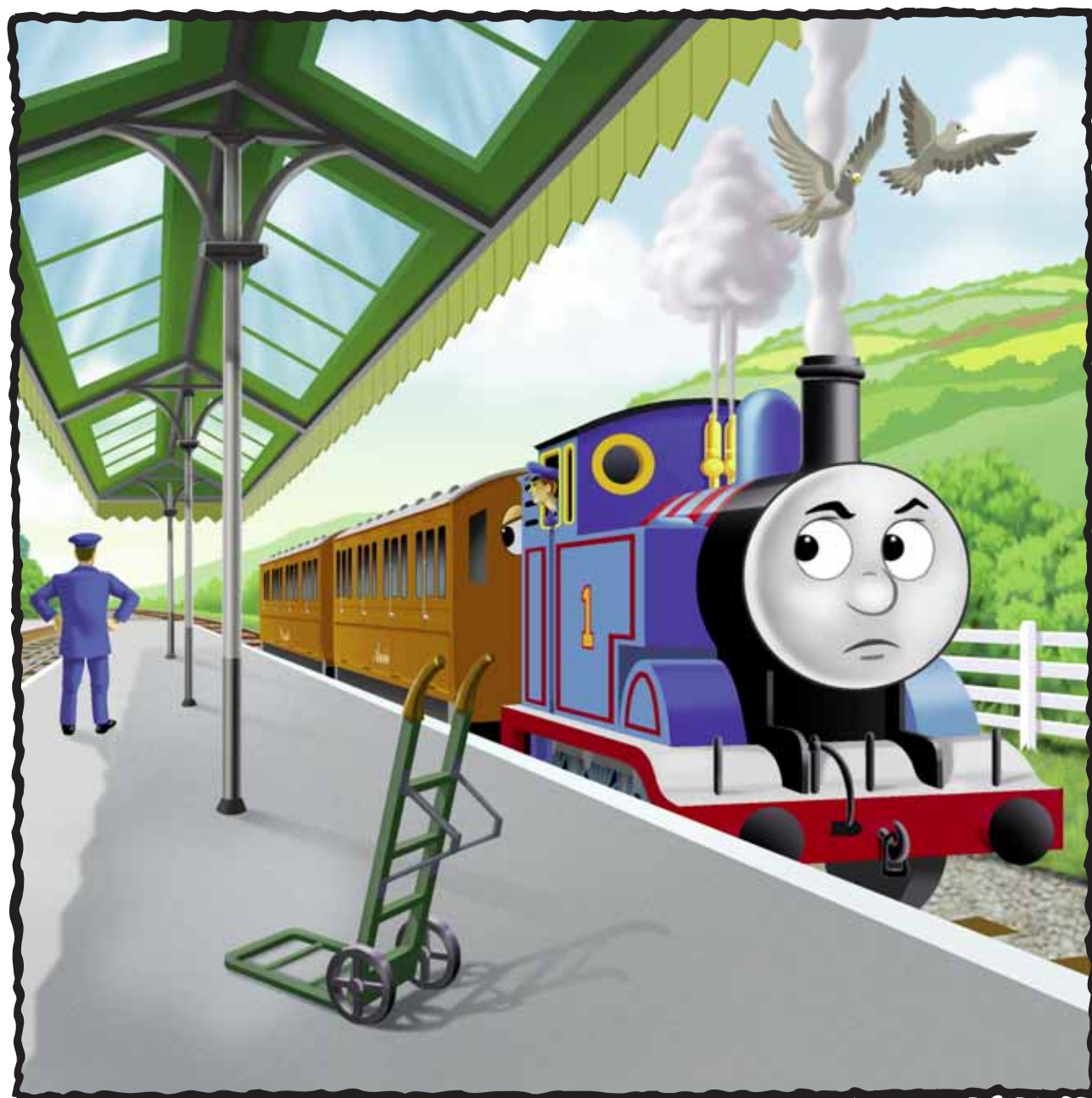
Tomáš se na Annie a Clarabel nikdy nezlobil, ale zlobil se na ostatní mašinky na hlavní trati, kvůli kterým měli někdy zpoždění.

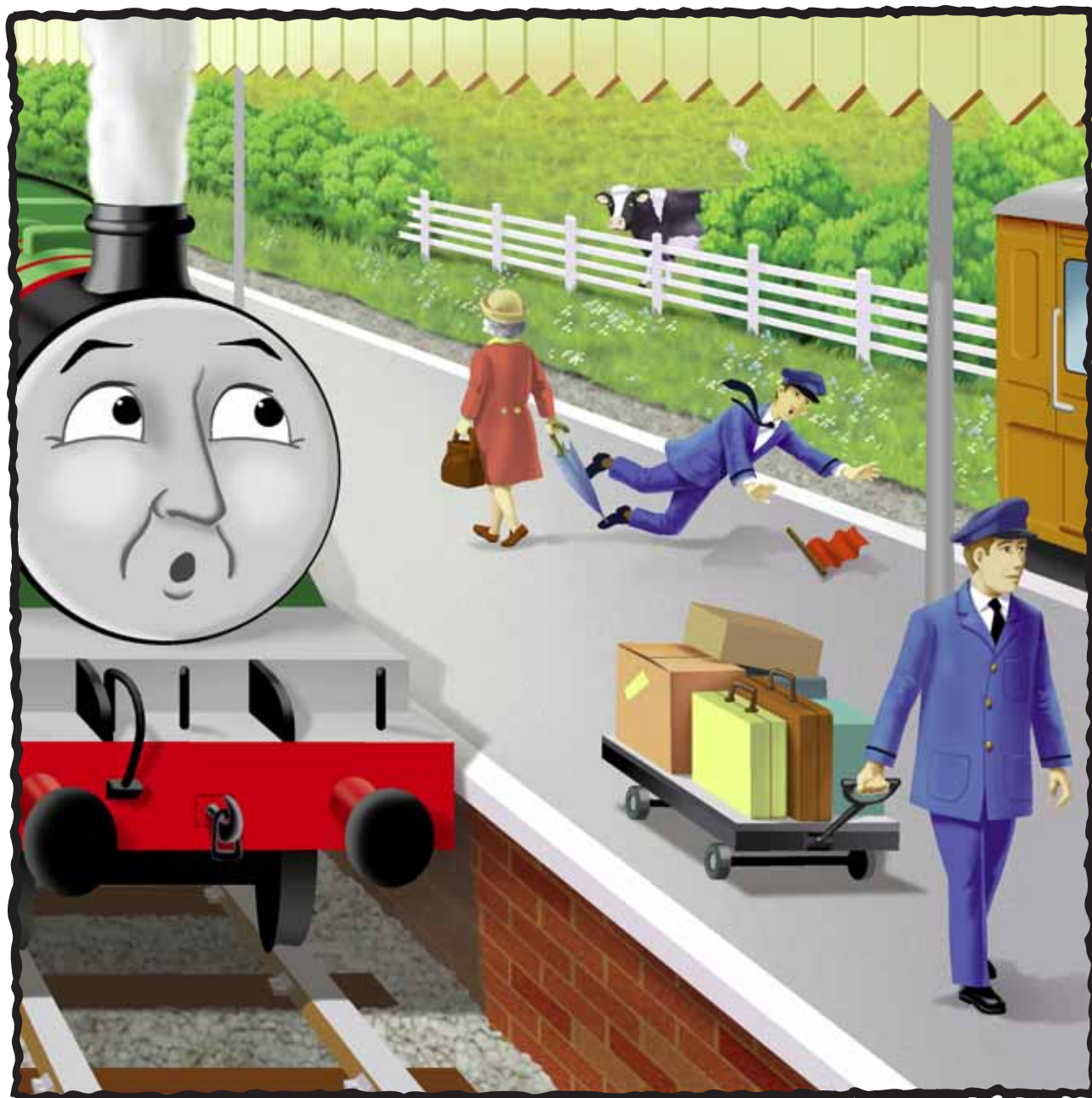

Jednoho dne čekali Tomáš, Annie a Clarabel, až přijede Henryho vlak. Henry měl zpoždění a Tomáš se zlobil víc a víc. „Jak můžu správně jezdit se svým vlakem podle jízdního řádu, když má Henry vždycky zpoždění? A jak to mám vysvětlovat tlustému kontrolorovi?“

„Henry určitě brzy dorazí,“ těšily Tomáše Annie a Clarabel a vyhlížely Henryho.

Konečně dorazil Henryho vlak. Tomáš se na Henryho moc zlobil. Ale Annie a Clarabel trpělivě čekaly, protože z Henryho vlaku vystupovala spousta cestujících a nastupovala k nim. Konečně průvodčí zapískal a Tomáš okamžitě vyrazil. Jenže jak se průvodčí otočil, aby naskočil do Clarabelina vozu, zakopl o deštník jedné staré paní! Než se zvedl na nohy, Tomáš, Annie a Clarabel už supěli z nádraží!

Průvodčí mával červeným praporkem, aby je zastavil, ale Tomáš a jeho strojvedoucí ho neviděli.

„Už-je-de-me! Už-je-de-me!“ supěl Tomáš.

„Ztratila jsem svého milého průvodčího,“ vzlykala Clarabel.

Annie se pokoušela upozornit Tomáše: „Nechali jsme průvodčího na nástupišti!“

Ale Tomáš měl v hlavě jen svůj spěch a vůbec je neposlouchal.

„Po-spěš-me-si, po-spěš-me-si!“ odfukoval netrpělivě.

Annie a Clarabel se pokoušely Tomáše brzdit, ale nebylo to nic platné.

Tomáš se zastavil až u příštího návěstidla.

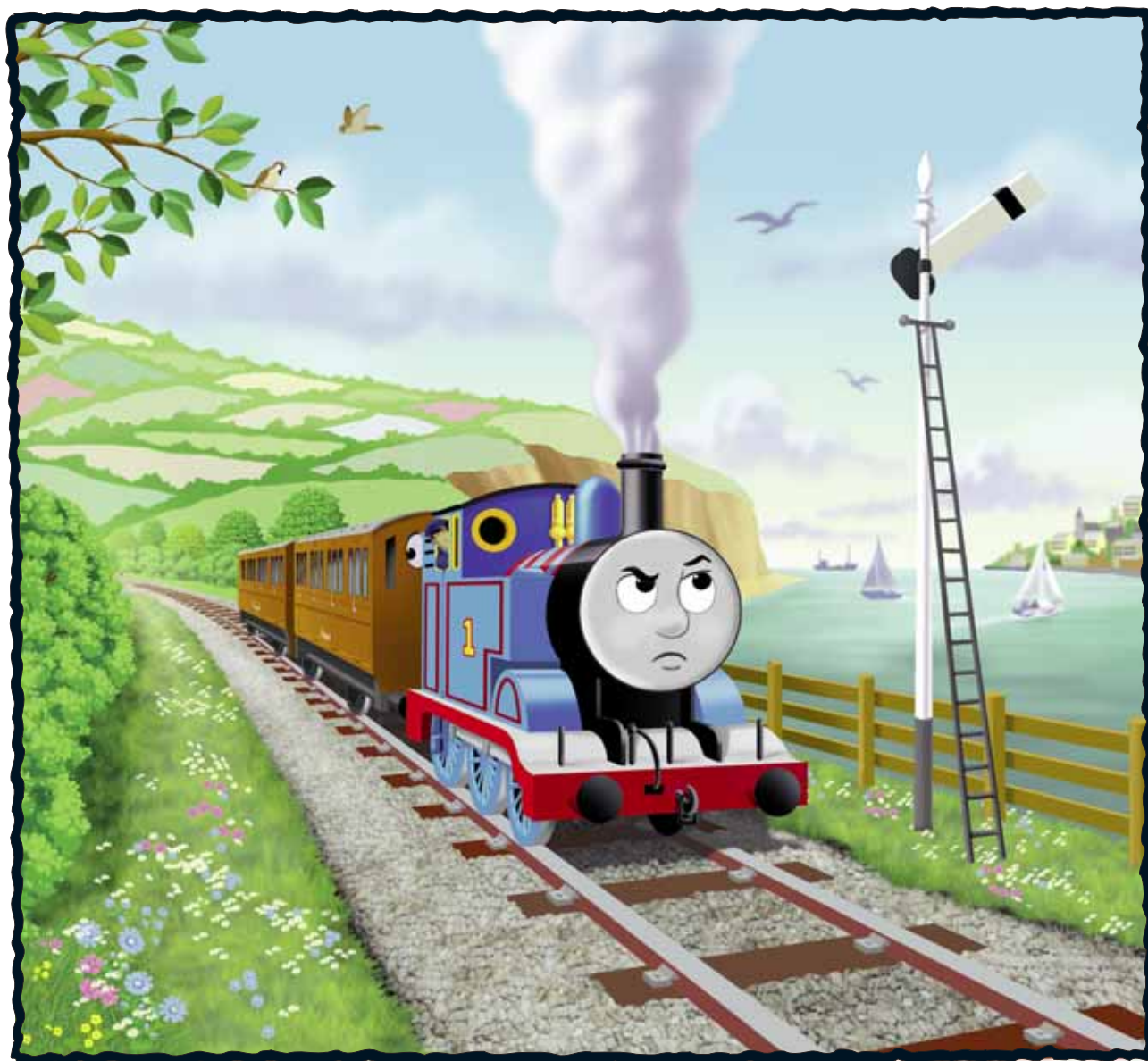
„To hloupé návěstidlo! Co se děje?“ zeptal se Tomáš svého strojvedoucího.

„Nevím,“ odpověděl strojvedoucí. „Průvodčí nám to hnedle řekne.“

Čekali a čekali, ale průvodčí nešel.

„Hu-hůůů! Hu-hůůů! Kde je průvodčí?“ houkal Tomáš.

„Snažily jsme se ti to říct... zůstal na nádraží,“ vzlykaly Annie a Clarabel.

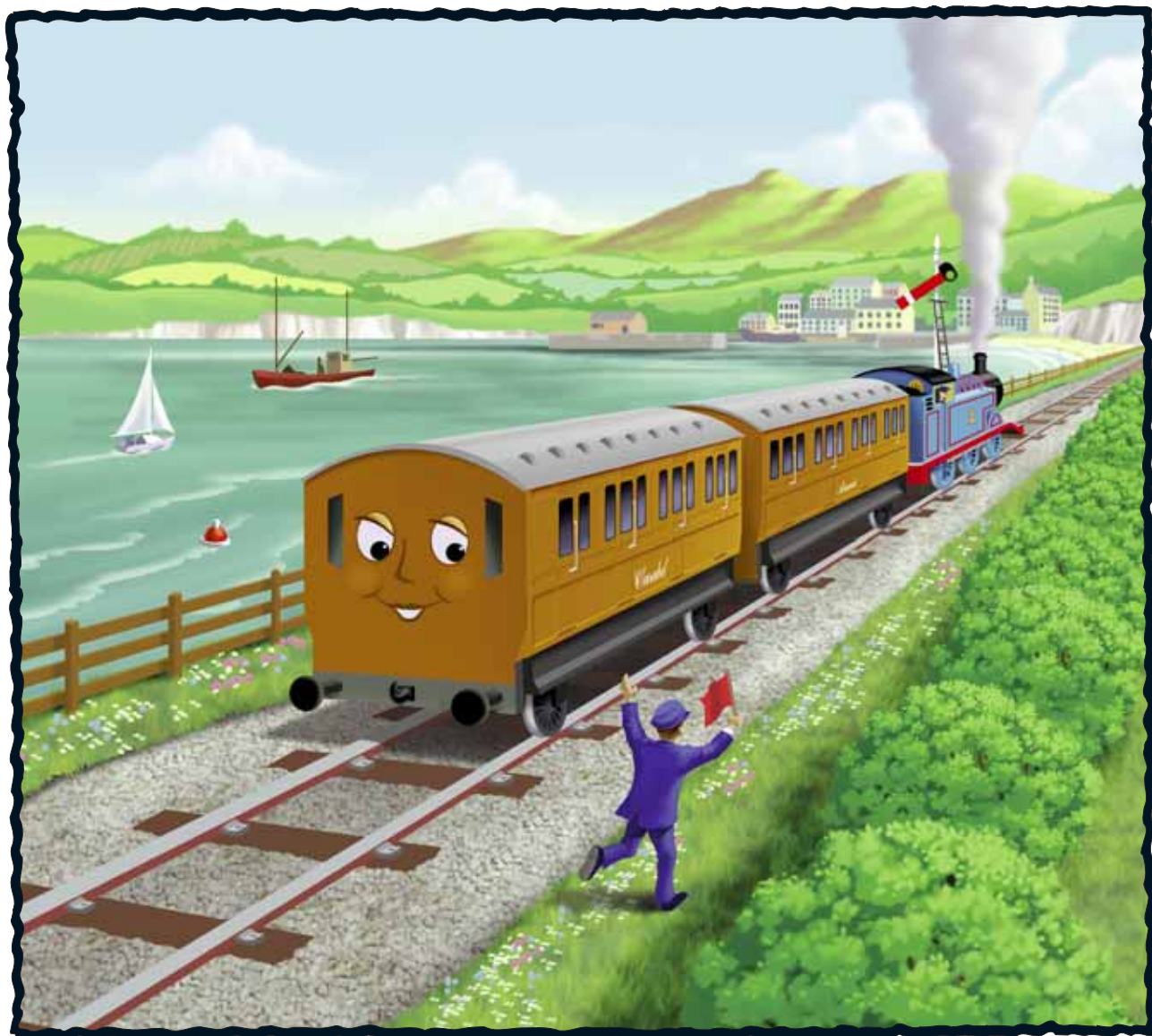
Tomáš se ohlédl za sebe na trať a spatřil průvodčího, který běžel, co mu nohy stačily. Všichni se zaradovali, především Annie a Clarabel.

„Moc se omlouvám,“ řekl zkroušeně Tomáš, když je průvodčí dostihl.

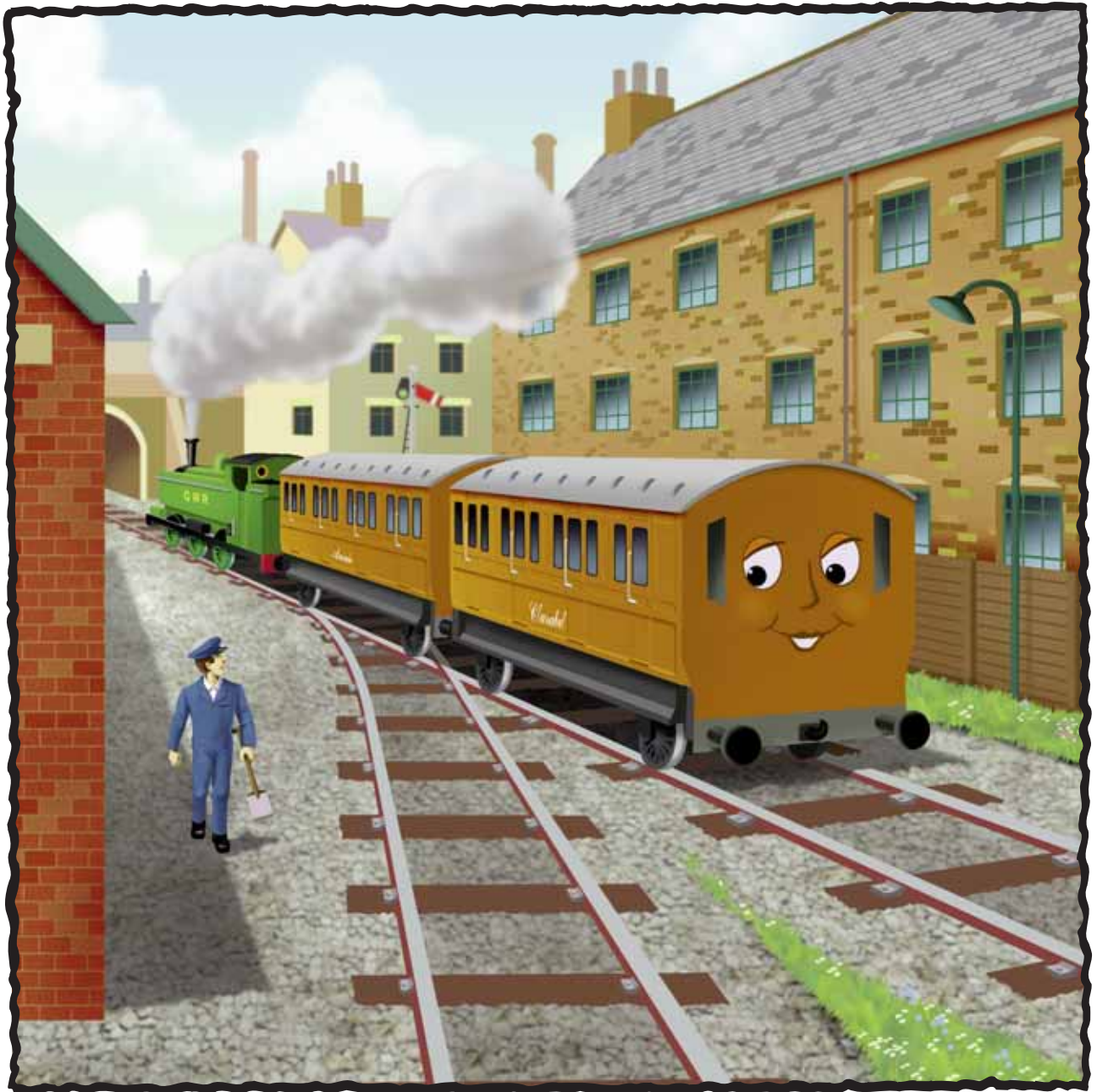
„Nebyla to tvoje chyba, Tomáši. To ten deštník staré paní,“ řekl průvodčí a snažil se popadnout dech.

„Návěstidlo je dole. Zkusme dohnat ztracený čas.“

Tomáš bez meškání vyrazil. Annie a Clarabel zpívaly celou cestu až do konečné stanice: „Tam-ta-dam, už budem tam!“

O několik dnů později Tomáš onemocněl a v depu mu nedokázali pomoci. Musel na opravu do továrny. Annie a Clarabel byly smutné. Do stanice přijel po dobu Tomášovy nepřítomnosti vypomoci Duck. Jednal s Annie a Clarabel velmi jemně, a proto se jim moc zamlouval. „Je tak klidný a tak pěkně se chová,“ pochvalovaly si. „Je opravdu radost s ním jezdit.“

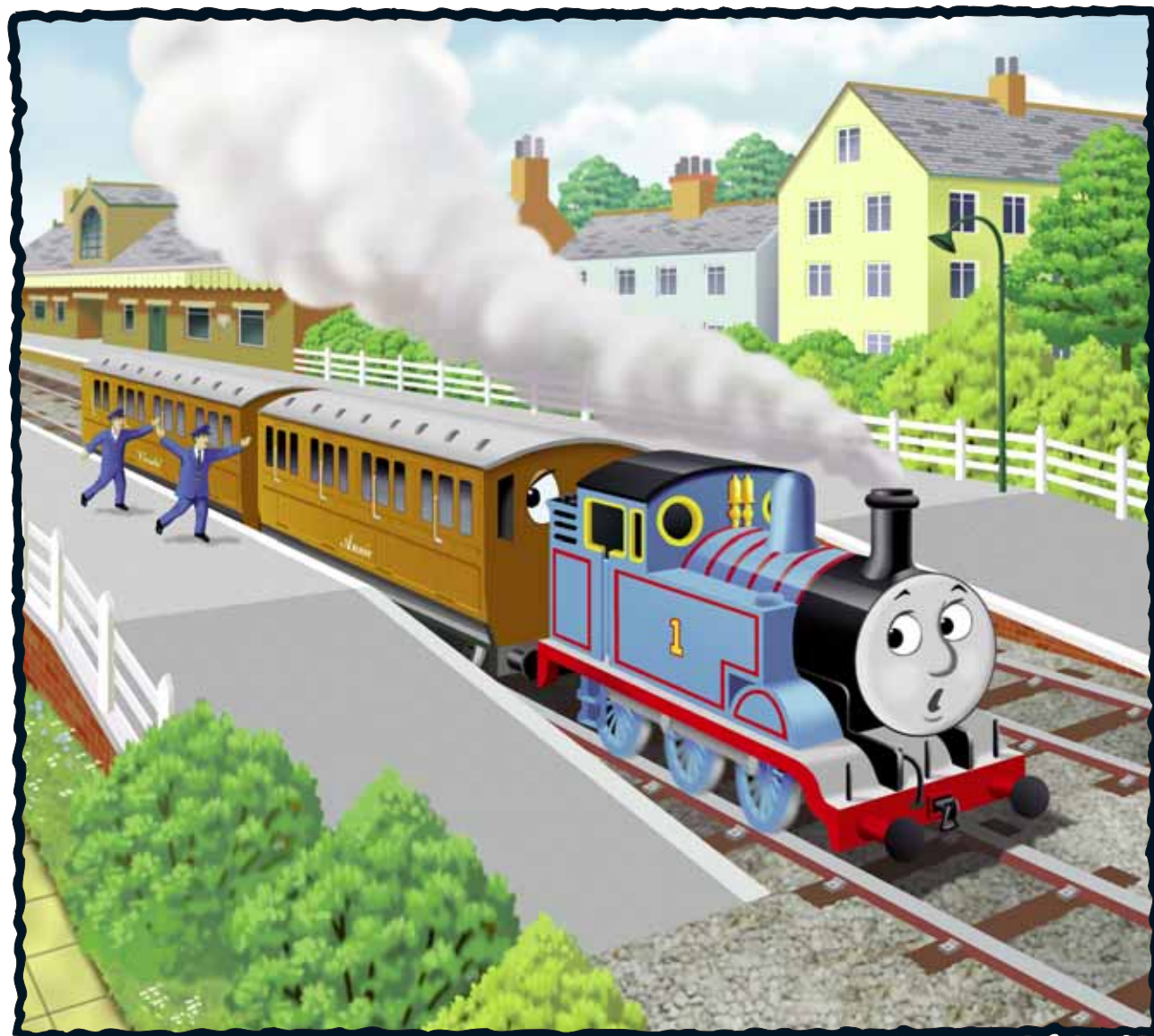
Annie a Clarabel se s lítostí loučily s Duckem, když se Tomáš vrátil domů. Ale měly radost, že je jejich starý kamarád zpátky. Řekly Tomášovi, jak výborně si Duck vedl. Tomáš napřed žárlil, ale byl tak rád, že je doma, že na to brzy zapomněl. Po pobytu v továrně se Tomáš cítil mnohem lépe, jen brzdy pořád trochu zlobily. Tomášův strojvedoucí a topič se museli naučit jezdit moc opatrně, aby nepřejeli nástupiště.

Avšak jednoho dne byl Tomášův topič nemocný a na jeho místo nastoupil náhradní topič. Tomáš, Annie a Clarabel čekali na příjezd Henryho vlaku. Náhradní topič si neuvědomil, že Tomáš má problémy s brzdami, a zapomněl se přesvědčit, jestli je řádně zabrzděný.

Tomáš najednou ucítil, jak se mu kola začínají sama od sebe pohybovat! Snažil se zastavit, ale jeho strojvedoucí a topič byli na nástupišti. Tomáš, Annie a Clarabel nabírali rychlost a vyjížděli z nádraží.

„Zastav! Zastav!“ ječely Annie a Clarabel, ale Tomáš jel dál.

Signalista poslal po trati zprávu a inspektor byl připraven zastavit Tomáše u letiště. Jenže Tomáš jel moc rychle a inspektor nemohl zasáhnout. Inspektor se vyhoupl do kabiny Harolda a Harold okamžitě vzlétl. Mezitím byl Tomáš čím dál unavenější. „Potřebuju zastavit, potřebuju zastavit,“ úpěl vyčerpaně. Annie a Clarabel věděly, že musejí něco udělat, aby kamarádovi pomohly.